

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Lenky Matyášové a soudců JUDr. Radana Malíka a JUDr. Lenky Kaniové v právní věci žalobce: **Ing. M. K.**, zast. advokátem JUDr. Milanem Hulíkem, se sídlem AK Bolzanova 1, Praha 1, proti žalovanému: **Magistrát hl. města Prahy**, Mariánské nám. 2/2, Praha 1, vedené u Městského soudu v Praze pod sp. zn. 5 A 41/2012, o návrhu žalobce na určení lhůty k provedení procesního úkonu dle § 174a zákona č. 6/2002 Sb.,

t a k t o :

I. Návrh **s e z a m í t á .**

II. Navrhovatel **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Návrhem ze dne 25. 3. 2013, který byl Městským soudem v Praze (dále „městský soud“) postoupen Nejvyššímu správnímu soudu dne 9. 4. 2013, se žalobce (dále jen „navrhovatel“) domáhá určení lhůty k provedení procesního úkonu dle § 174a zákona č. 6/2002 Sb., o soudech, soudcích, přísedících a státní správě soudů a o změně některých dalších zákonů (zákon o soudech a soudcích), a to rozhodnutí ve věci vedené u městského soudu pod sp. zn. 5 A 41/2012.

Svůj návrh odůvodnil tím, že podal dne 9. 3. 2012 u městského soudu žalobu proti rozhodnutí žalovaného ze dne 2. 1. 2012, spojenou s návrhem na přiznání odkladného účinku.

Dne 28. 3. 2012 uhradil soudní poplatek; usnesením ze dne 20. 4. 2012 městský soud žalobě nepřiznal odkladný účinek.

Dne 31. 5. 2012 k přípisu městského soudu o probíhajícím řízení navrhovatel soudu sdělil, že je v předmětném řízení žalobcem, bude tedy uplatňovat práva osoby zúčastněné na řízení, k doplnění spisu předložil stanovisko žalovaného ze dne 12. 1. 2012, které obdržel dne 13. 2. 2012; soud rovněž uvědomil o tom, že dne 1. 6. 2012 podal Ústavnímu soudu stížnost proti usnesení ze dne 20. 4. 2012 o nepřiznání odkladného účinku žalobě.

Navrhovatel uvádí, že od právní moci napadeného rozhodnutí žalovaného uplynula doba přesahující 14 měsíců a od zahájení předmětného soudního řízení uplynula doba delší než 12 měsíců, od vydaného usnesení Ústavního soudu a vrácení spisu doba 6 měsíců. Navrhovatel poukazuje na to, že průtahy v řízení jsou dány i tehdy, když nespočívají v subjektivních, nýbrž v objektivních okolnostech stojících na straně soudu a ovlivňujících jeho procesní aktivitu. V právním státě, dle jeho názoru, nemůže být neschopnost správy soudů zajistit jejich řádné fungování k tíži občanů ohledně jejich základního práva na projednání věci bez zbytečných průtahů.

K návrhu se vyjádřila předsedkyně senátu, který je příslušný ve věci rozhodnout s tím, že soud ve věci činil potřebné procesní úkony; věc je po procesní stránce připravena k rozhodnutí, nicméně soud se řídí zákonným pravidlem, podle něhož mají být věci zásadně vyřizovány v pořadí, v jakém k soudu došly, s výjimkou věcí, pro něž je v § 56 soudního řádu správního stanoven přednostní režim – o takovou věc se v případě navrhovatele nejedná. Senát eviduje celkem 438 žalob předcházejících žalobě navrhovatele, navíc k soudu napadají i nové žaloby, které podléhají režimu přednostního vyřizování dle § 56 soudního řádu správního.

Z předloženého spisu městského soudu Nejvyšší správní soud zjistil, že navrhovatel se žalobou ze dne 8. 3. 2012, doručenou městskému soudu dne 9. 3. 2012, domáhá zrušení rozhodnutí žalovaného ve věci změny umístění stavby.

Protože navrhovatel současně s podáním žaloby nesplnil poplatkovou povinnost, vyzval jej městský soud usnesením ze dne 16. 3. 2012 k zaplacení soudního poplatku.

Dne 20. 4. 2012 usnesením č. j. 5 A 41/2012 - 20, rozhodl městský soud o návrhu na přiznání odkladného účinku; odkladný účinek žalobě nepřiznal.

Dne 9. 5. 2012 zaslal městský soud navrhovateli informace o řízení, současně udělil potřebná procesní poučení.

Dne 16. 5. 2012 bylo městskému soudu doručeno vyjádření žalovaného včetně správního spisu.

Dne 31. 5. 2012 zaslal navrhovatel soudu přípis, v němž uplatňuje práva osoby zúčastněné na řízení, předkládá své stanovisko k záměru „Obvodová komunikace - 31/DK/51 - 2. část Praha 22 - Uhřetěves“.

Dne 6. 6. 2012 byl navrhovatel poučen o složení senátu, možnosti uplatnit námitku podjatosti a o vyjádření se k tomu, zda soud může rozhodnout ve věci samé bez jednání dle § 51 soudního řádu správního.

Dne 12. 6. 2012 bylo městskému soudu doručeno vyjádření osoby zúčastněné na řízení - Virus Uhřetěves, s. r. o., zast. advokátem JUDr. Janem Marečkem; dne 14. 6. 2012 bylo vyjádření doplněno.

Dne 25. 6. 2012 bylo městskému soudu doručeno vyjádření navrhovatele k přidělení věci podle § 8 odst. 5 s. ř. s. a doplnění spisu – navrhovatel uplatnil námitku podjatosti soudkyně senátu, který negativně rozhodl o jeho návrhu na přiznání odkladného účinku a který ve věci rozhoduje; současně v tomto vyjádření sděluje, že dne 29. 5. 2012 podal proti usnesení o nepřiznání odkladného účinku ústavní stížnost.

Usnesením Nejvyššího správního soudu ze dne 9. 8. 2012, č. j. Nao 63/2012 - 11 bylo rozhodnuto o námitce podjatosti tak, že soudkyně Městského soudu v Praze JUDr. Eva Pechová, Mgr. Michaela Bejčková a Mgr. Alena Krýlová nejsou vyloučeny projednávání a rozhodnutí věci vedené u tohoto soudu pod sp. zn. 5 A 41/2012. Dne 27. 3. 2013 podal navrhovatel návrh na určení lhůty.

Návrh na určení lhůty k provedení procesního úkonu není důvodný.

Řízení o návrhu na určení lhůty k provedení procesního úkonu, upravené v ustanovení § 174a zákona o soudech a soudcích, představuje promítnutí zásad spravedlivého procesu z hlediska naplnění práva účastníka nebo jiné strany řízení na projednání jeho věci bez zbytečných průtahů, zakotveného zejména v ustanovení čl. 38 odst. 2 Listiny základních práv a svobod, do řízení probíhajícího před soudem.

V řízení podle § 174a zákona o soudech a soudcích tedy Nejvyšší správní soud rozhoduje o návrhu na určení lhůty. Znamená to, že zjistí-li neodůvodněné průtahy v řízení spočívající zejména v tom, že příslušný soud poté, kdy obdrží podání ve věci, v přiměřené době nečiní žádné úkony, věci se vůbec nezabývá, aniž by pro takový postup existovaly ospravedlnitelné důvody, anebo činí úkony s nedůvodnou časovou prodlevou, usnesením určí tomuto soudu lhůtu, ve které má úkon učinit, resp. ve které má rozhodnout.

Průtahy v řízení znamenají, že v soudním procesu dochází k neodůvodněně pomalému vyřizování věci napadlé příslušnému soudu či dokonce ke vzniku excesivního stavu, kdy dochází k nečinnosti soudu. Soud se tak při posuzování oprávněnosti návrhu na určení lhůty k provedení procesního úkonu zabývá otázkou, zda v řízení dochází k průtahům, s ohledem na složitost věci, význam předmětu řízení pro navrhovatele, postup účastníků nebo stran řízení a na dosavadní postup soudu.

Městský soud dle § 56 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, je povinen zásadně projednávat a rozhodovat věci v pořadí, v jakém mu došly; to neplatí pouze tehdy, jsou-li u věci dány závažné důvody pro přednostní projednávání a rozhodování věci. Soud tak projednává a rozhoduje přednostně návrhy na osvobození od soudních poplatků a návrhy na ustanovení zástupce, projednává a rozhoduje přednostně též žaloby proti nečinnosti správního orgánu a žaloby proti nezákonnému zásahu, pokynu nebo donucení správního orgánu, návrhy a žaloby ve věcech mezinárodní ochrany, rozhodnutí o správním vyhoštění, rozhodnutí o povinnosti opustit území, rozhodnutí o zajištění cizince, rozhodnutí o prodloužení doby trvání zajištění cizince, jakož i jiných rozhodnutí, jejichž důsledkem je omezení osobní svobody cizince, rozhodnutí o ukončení zvláštní ochrany a pomoci svědkům a dalším osobám v souvislosti s trestním řízením, jakož i další věci,

stanoví-li tak zvláštní zákon. V případě navrhovatele městský soud v souladu s výše uvedeným rozhodl řádně o návrhu na přiznání odkladného účinku; rozhodování o samotné žalobě však výše uvedenému režimu přednostního rozhodování nepodléhá.

Nejvyšší správní soud v projednávané věci po posouzení shora uvedeného postupu městského soudu dospěl k závěru, že návrh není oprávněný, neboť městský soud nebyl v případě navrhovatele nečinný. Soud, jak vyplývá z předloženého spisového materiálu, se věci bezprostředně po jejím obdržení řádně zabýval a činil postupně v přiměřené době všechny nezbytné procesní úkony, jejichž vykonání bylo ve věci zapotřebí tak, aby věc mohl projednat a rozhodnout; rovněž se musel vypořádat s uplatněnou námitkou podjatosti, kterou navrhovatel vznesl. Nelze tedy konstatovat, že byl ve shora uvedeném smyslu nečinný. Pro posouzení toho, zda lze považovat činnost soudu za průtahovou a je na místě učinit opatření dle § 174a zákona o soudech a soudcích je přitom zcela bez významu jaká doba uplynula od vydání rozhodnutí žalovaného. Správní a soudní řízení jsou zcela samostatná a z hlediska ust. § 174a cit. zákona je nelze posuzovat jako celek.

Nejvyšší správní soud ze všech shora uvedených důvodů neshledal ve věci průtahy, a proto návrh navrhovatele podle § 174a odst. 7 zákona o soudech a soudcích zamítl.

Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o § 174a odst. 8 zákona o soudech a soudcích, dle kterého hradí náklady řízení o něm stát jen tehdy, je-li návrh uznán jako oprávněný. K tomu v projednávané věci nedošlo, proto soud rozhodl tak, že navrhovatel nemá právo na náhradu nákladů řízení.

P o u č e n í: Proti tomuto rozhodnutí **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 16. dubna 2013

JUDr. Lenka Matyášová
předsedkyně senátu